

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7009 *Llei 11/2014, de 3 de juliol, per la qual es modifica la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione:

PREÀMBUL

I

Esta llei té per objecte modificar la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, amb l'objectiu de reforçar els seus aspectes preventius, simplificar i millorar determinats aspectes de la seua aplicació i fer la transposició del que disposa l'article 38 de la Directiva 2013/30/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juny de 2013, per la qual es modifica la Directiva 2004/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004.

La Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, que va transposar al nostre ordenament jurídic la Directiva 2004/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, estableix un nou règim administratiu de reparació de danys mediambientals en virtut del qual els operadors que ocasionen danys al medi ambient, o amenacen d'ocasionar-lo, han d'adoptar les mesures necessàries per a previndre que es produïsquen o, quan els danys s'hagen produït, per a tornar els recursos naturals danyats a l'estat en què es trobaven abans que es produïren. Així mateix, s'estableix que els operadors de les activitats incloses en l'annex III de l'esmentada llei hauran de disposar d'una garantia financera que els permeta fer front a la responsabilitat mediambiental inherent a l'activitat o activitats que pretenguen realitzar.

La disposició final tercera de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, faculta el Govern, després de consultar les comunitats autònomes, per a dictar, en el seu àmbit de competències, les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del capítol IV de la llei, relatiu al règim jurídic de les garanties financeres; de l'annex I, sobre criteris per a determinar la rellevància del dany en les espècies silvestres o en els hàbitats; de l'annex II, sobre reparació del dany mediambiental, i de l'annex VI, sobre la informació que les administracions públiques han de facilitar al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en matèria de responsabilitat mediambiental.

Fent ús de la mencionada habilitació, el Govern va adoptar el Reial Decret 2090/2008, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament parcial de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, que, entre altres aspectes, va regular les qüestions essencials de la garantia financera obligatòria, com són la determinació de la quantia, les modalitats de la garantia financera –l'aval, la reserva tècnica i la pòlissa d'assegurança– i el procediment de determinació de la quantia de la garantia financera obligatòria.

II

Amb data 28 de juny de 2013, es va publicar en el «Diario Oficial de la Unión Europea» la Directiva 2013/30/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juny de 2013, sobre la seguretat de les operacions relatives al petroli i al gas mar endins, que modifica

la Directiva 2004/35/CE, de 21 d'abril de 2004, l'objecte de la qual és establir els requisits mínims destinats a previndre accidents greus en les operacions relacionades amb el petroli i gas mar endins i a limitar les conseqüències d'eixos accidents. L'esmentada directiva estableix la modificació de la definició dels danys a les aigües de la Directiva 2004/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, per a assegurar que la responsabilitat de l'operador s'aplique a les aigües marines.

Per mitjà d'esta llei es modifica l'article 2.1.b) de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, per a fer la transposició de la modificació de la Directiva 2004/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, establida en l'article 38 de la Directiva 2013/30/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juny de 2013.

III

Una altra de les modificacions que introduïx esta llei consistix en la inclusió d'un nou apartat en l'article 3, relatiu a l'àmbit d'aplicació de la llei, a fi de precisar-ne l'àmbit d'aplicació en el cas d'obres públiques d'interés general que siguen competència de l'Administració General de l'Estat. Així mateix, s'afeg un nou apartat a l'article 7, que estableix la competència de l'Administració General de l'Estat per a exigir l'adopció de les mesures de prevenció, evitació i reparació que siguen procedents, quan es tracte d'obres públiques d'interés general de la seua competència.

IV

L'experiència adquirida durant els anys d'aplicació de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, ha posat de manifest la necessitat de reforçar els seus aspectes preventius, per a la qual cosa es considera oportú impulsar l'ús de les anàlisis de riscos mediambientals com a ferramenta de gestió del risc mediambiental.

Amb este objectiu, s'introduïx un nou article 17 bis, per mitjà del qual s'indica que les autoritats competents adoptaran mesures per a impulsar la realització voluntària d'anàlisis de riscos mediambientals, entre els operadors d'activitats susceptibles d'ocasionar danys mediambientals, com a mesura de minimització i gestió del risc mediambiental.

V

D'altra banda, se simplifiquen determinats aspectes de l'aplicació del règim de responsabilitat mediambiental establert en la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, tant per als operadors econòmics com per a les administracions públiques, sense que això supose una minva en l'objecte de la llei, que és el de regular la responsabilitat dels operadors en la prevenció, evitació i reparació dels danys mediambientals, de conformitat amb l'article 45 de la Constitució Espanyola i amb els principis de prevenció i de «qui contamina paga».

Es tracta de complir, amb això, les mesures previstes en l'Informe de la Comissió per a la Reforma de les Administracions Públiques (CORA) que, en matèria de responsabilitat mediambiental, al·ludix a la simplificació i reducció de càrregues administratives.

Per a aconseguir l'esmentada simplificació, s'ha considerat necessari modificar algunes disposicions del capítol IV, sobre les garanties financeres, com la redacció de l'article 24.1, amb l'objecte de precisar el caràcter voluntari de la garantia financera per a aquells operadors que estiguen obligats a constituir-la d'acord amb les exempcions previstes en l'article 28 de la llei. Es pretén, amb això, fomentar la utilització de les anàlisis de risc mediambiental com a ferramenta de gestió del risc mediambiental. Així mateix, per a dotar de més seguretat jurídica el sistema de responsabilitat mediambiental i reduir les càrregues administratives en el procediment de constitució de la garantia financera, es modifica l'article 24.3, de manera que s'agilitza el procediment per a la determinació de la garantia financera, i és l'operador qui està obligat a constituir una garantia financera, qui

en determina la quantia a partir de la realització de l'anàlisi de riscos mediambientals de la seua activitat i qui comunica a l'autoritat competent la constitució de la garantia.

A més, amb la nova redacció de l'article 24.3 s'indica que la quantia de la garantia financera es determinarà a partir de la realització de l'anàlisi de riscos mediambientals de l'activitat. Esta modificació pretén unificar la terminologia utilitzada en la llei i en el reglament que el desplega parcialment en relació amb el mètode per a determinar la quantia de la garantia financera.

D'altra banda, es modifica també l'article 27 per a ampliar els subjectes garantits per la garantia financera, de manera que hi queden inclosos els titulars de les instal·lacions en què es realitze l'activitat que puga ocasionar els danys mediambientals.

VI

L'article 28 de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, en els apartats a) i b) eximia determinats operadors, en funció del cost de la reparació dels danys que pogueren causar, de l'obligació de constituir garantia financera, si bé obligava tots els operadors inclosos en l'annex III a fer una anàlisi de risc mediambiental amb els conseqüents costos associats.

Tenint en consideració que l'exigència de constituir garantia financera a tots els operadors de l'annex III de la llei, sense més exempcions que les previstes en l'article 28, apartats a) i b), suposa una important càrrega en termes de recursos humans i monetaris, tant per als operadors econòmics com per a les administracions públiques, i l'important pes que esta norma atorga als aspectes preventius, mitjançant el Reial Decret Llei 8/2011, d'1 de juliol, de mesures de suport als deutors hipotecaris, de control del gasto públic i cancel·lació de deutes amb empreses i autònoms contretes per les entitats locals, de foment de l'activitat empresarial i impuls de la rehabilitació i de simplificació administrativa, es va dur a terme una modificació de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, amb la finalitat d'introduir un nou apartat d) en l'article 28 de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, sobre exempcions a la constitució de garantia financera obligatòria, que estableix que els operadors de les activitats que s'establisquen reglamentàriament quedaran exempts de constituir garantia financera obligatòria, i, per tant, d'eleva una proposta a l'autoritat competent per a l'aplicació del procediment previst en l'article 24.3. En este sentit, i en línia amb la modificació introduïda, esta llei regula els criteris que serviran de base per a determinar, per via reglamentària, les activitats exemptes de constituir garantia financera obligatòria a causa del seu escàs potencial de generar danys mediambientals i baix nivell d'accidentalitat.

VII

També es modifica l'article 30 de la llei, ja que es considera pertinent que, per a atorgar una homogeneïtat al contingut mínim de les pòlisses d'assegurances, determinats conceptes tinguen una regulació pròpia que puga ser actualitzada convenientment en funció del desenrotllament i l'evolució de l'oferta existent en cada moment en els mercats financers.

D'altra banda, es modifica l'article 31.1, referit a la vigència de la garantia financera obligatòria, per a precisar que esta ha d'estar vigent durant tot el període d'activitat des de la data en què siga obligatori constituir-la i fins al moment en què cesse efectivament.

Finalment, i dins del capítol IV de la llei, cal modificar l'article 33, sobre el fons de compensació de danys mediambientals del Consorci de Compensació d'Assegurances. El propòsit de la modificació és adaptar la regulació del fons a la situació actual de la normativa nacional sota la qual està constituït, ja que actualment opera un sistema de liquidació d'entitats asseguradores en situació d'insolvència, que és gestionat pel Consorci de Compensació d'Assegurances i que, de facto, suposa un mecanisme de garantia per als assegurats de tots els rams de l'assegurança, que operaria també, si arribara el moment, en relació amb la cobertura de responsabilitat mediambiental. En conseqüència,

i per a evitar redundàncies, se suprimeix el fons per insolvència previst en la redacció original de l'article, i es manté el que es destina a prolongar l'extensió de l'assegurança per als danys ocorreguts durant la vigència de la pòlissa però amb manifestació diferida.

VIII

Finalment, es modifiquen determinats aspectes del capítol VI, sobre normes aplicables als procediments d'exigència de responsabilitat mediambiental, amb l'objectiu de millorar-ne la tramitació. Així, es modifica l'article 41 per a precisar els tràmits d'iniciació en el procediment d'exigència de responsabilitat mediambiental, i es modifica el termini establert en l'article 45.3 per a resoldre els procediments d'exigència de responsabilitat mediambiental.

IX

Finalment, esta llei suprimeix la disposició addicional deu de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, que regula la responsabilitat mediambiental de les obres públiques, amb l'objecte de millorar la transposició de la Directiva 2004/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, sobre responsabilitat mediambiental en relació amb la prevenció i la reparació de danys mediambientals.

Article únic. *Modificació de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental.*

La Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, queda modificada com segueix:

U. El paràgraf b) de l'article 2.1 queda redactat de la manera següent:

«b) Els danys a les aigües, entesos com qualsevol dany que produïska efectes adversos significatius:

1r. Tant en l'estat ecològic, químic i quantitatiu de les masses d'aigües superficials o subterrànies, com en el potencial ecològic de les masses d'aigua artificials i molt modificades. A estos efectes, caldrà ajustar-se a les definicions que establix la legislació d'aigües.

No tindran la consideració de danys a les aigües els efectes adversos als quals siga aplicable l'article 39 del Reial Decret 907/2007, de 6 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la planificació hidrològica.

2n. En l'estat ecològic de les aigües marines, tal com es definix en la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí, en la mesura que diversos aspectes de l'estat ecològic del medi marí no estiguen ja coberts pel Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Aigües.»

Dos. S'introdueix un nou apartat 6 en l'article 3 amb la redacció següent:

«6. En el cas d'obres públiques d'interés general, competència de l'Administració General de l'Estat, esta llei s'aplicarà:

a) Als danys causats a les espècies i als hàbitats protegits, a les aigües, al sòl i a la ribera del mar i de les ries, i a les amenaces imminents que eixos danys ocorreguen, quan hagen sigut causats per les activitats econòmiques o professionals enumerades en l'annex III, encara que no hi haja dol, culpa o negligència.

b) Als danys causats a les espècies i hàbitats naturals protegits per activitats professionals diferents de les enumerades en l'annex III i a qualsevol amenaça imminent d'eixos danys a causa d'alguna de les activitats esmentades, sempre que hi haja hagut culpa o negligència per part de l'operador.

La normativa autonòmica en la matèria podrà determinar l'aplicació del que disposa el paràgraf anterior a les obres públiques d'especial rellevància i interès equivalent a les d'interès general de l'Estat, la titularitat i competència de les quals corresponga a les comunitats autònomes.»

Tres. S'introdueix un nou apartat 7 en l'article 7 amb la redacció següent:

«7. Correspon a l'Administració General de l'Estat, mitjançant la instrucció prèvia del corresponent procediment de responsabilitat per danys al medi ambient dels que preveu esta llei, exigir l'adopció de les mesures de prevenció, evitació i reparació que siguen procedents, en aplicació d'esta llei quan es tracte d'obres públiques d'interès general de la seua competència. Si el dany o l'amenaça que el dany es produísca afecten recursos naturals la tutela dels quals recaiga en les comunitats autònomes, serà preceptiu demanar l'informe de l'òrgan autonòmic competent.

En els casos d'obres públiques d'especial rellevància i interès equivalent a les d'interès general de l'Estat, però la titularitat i competència de les quals corresponga a les comunitats autònomes, la competència per a la tramitació i adopció de les mesures previstes en el paràgraf anterior correspondrà als òrgans que, si és el cas, determine la legislació autonòmica.»

Quatre. S'introdueix un nou article 17 bis amb la redacció següent:

«Article 17 bis. *Foment de les mesures de prevenció i evitació de danys mediambientals.*

Les autoritats competents adoptaran mesures per a impulsar la realització voluntària d'anàlisi de riscos mediambientals entre els operadors de qualsevol activitat susceptible d'ocasionar danys mediambientals, amb la finalitat d'aconseguir una adequada gestió del risc mediambiental de l'activitat.»

Cinc. L'article 24 queda redactat de la manera següent:

«Article 24. *Constitució d'una garantia financera obligatòria.*

1. Els operadors de les activitats incloses en l'annex III, sense perjudi de les exempcions previstes en l'article 28, hauran de disposar d'una garantia financera que els permeta fer front a la responsabilitat mediambiental inherent a l'activitat que pretenguen realitzar. Per a la resta d'operadors, la constitució de la garantia financera tindrà caràcter voluntari.

2. La quantitat que, com a mínim, haurà de quedar garantida i que no limitarà en cap sentit les responsabilitats establides en la llei, serà determinada per l'operador segons la intensitat i extensió del dany que l'activitat de l'operador puga causar, de conformitat amb els criteris que s'establisquen reglamentàriament.

3. Els operadors hauran de comunicar a l'autoritat competent la constitució de la garantia financera a la qual estiguen obligats d'acord amb l'apartat primer d'este article. La fixació de la quantia d'esta garantia partirà de l'anàlisi de riscos mediambientals de l'activitat, o de les taules de barems, que es realitzaran d'acord amb la metodologia que reglamentàriament establisca el Govern. L'autoritat competent establirà els corresponents sistemes de control que li permeten comprovar el compliment d'estes obligacions.»

Sis. L'article 27 queda redactat de la manera següent:

«Article 27. *Subjectes garantits.*

Tindrà la consideració de subjecte garantit l'operador de l'activitat econòmica o professional; també hi podran figurar com a subjectes garantits addicionals els

subcontractistes, els professionals que col·laboren amb l'esmentat operador en la realització de l'activitat autoritzada i la persona o l'entitat titular de les instal·lacions en què es realitze l'activitat.»

Set. L'article 28 queda redactat en els termes següents:

«Article 28. *Exempcions de constitució de garantia financera obligatòria.*

Queden exempts de constituir garantia financera obligatòria:

a) Els operadors d'aquelles activitats susceptibles d'ocasionar danys la reparació dels quals s'avalua per una quantitat inferior a 300.000 euros.

b) Els operadors d'activitats susceptibles d'ocasionar danys la reparació dels quals s'avalua per una quantitat compresa entre 300.000 i 2.000.000 d'euros que acrediten, per mitjà de la presentació de certificats expedits per organismes independents, que estan adherits amb caràcter permanent i continuat bé al sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals (EMAS), bé al sistema de gestió mediambiental UNE-EN ISO 14001 vigent.

c) La utilització dels productes fitosanitaris i biocides a què es referixen els apartats 8.c) i d) de l'annex III, amb fins agropecuaris i forestals, que queda per tant exempta de l'obligació d'efectuar la comunicació prevista en l'article 24.3.

d) Els operadors de les activitats que s'establisquen reglamentàriament atenent el seu escàs potencial de generar danys mediambientals i baix nivell d'accidentalitat; així doncs, queden també exempts d'efectuar la comunicació prevista en l'article 24.3.»

Huit. L'article 30 queda redactat en els termes següents:

«Article 30. *Límits quantitius de la garantia.*

1. La cobertura de la garantia financera obligatòria mai serà superior a 20.000.000 d'euros. En tot cas, la constitució d'esta garantia per la cobertura màxima no eximix els operadors de comunicar la constitució d'esta garantia financera a l'autoritat competent d'acord amb el procediment previst en l'article 24.3.

2. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, oïda la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, podrà promulgar disposicions per les quals es regulen el contingut mínim i les limitacions que seran admissibles, com ara sublímits, exclusions o franquícies a càrrec del titular de l'activitat, de manera que es conjuguen adequadament l'interés de les administracions públiques en què els titulars de les activitats sotmeses a l'obligació compten amb suficient cobertura per a tots els aspectes possibles de la seua responsabilitat mediambiental, amb l'oferta de garanties disponible en cada moment en els mercats financers.»

Nou. L'article 31.1 queda redactat en els termes següents:

«1. La garantia haurà de quedar constituïda de manera que, des de la data en què s'exigisca que siga efectiva, que es fixarà reglamentàriament, queden coberts per esta tots els esdeveniments causants de dany mediambiental que s'inicien després de l'esmentada data. L'operador haurà de mantindre la garantia en vigor durant tot el període d'activitat i fins que cesse efectivament. L'autoritat competent establirà els corresponents sistemes de control que permeten constatar la vigència d'eixes garanties, i a este efecte les entitats asseguradores, les entitats financeres i els mateixos operadors hauran de proporcionar a l'autoritat competent la informació necessària.»

Deu. L'article 33 queda redactat de la manera següent:

«Article 33. *Fons de compensació de danys mediambientals del Consorci de Compensació d'Assegurances.*

1. El Consorci de Compensació d'Assegurances administrará i gestionarà de forma independent financerament i comptablement respecte de la resta de les activitats que realitza, un fons de compensació de danys mediambientals que es constituirà amb les aportacions dels operadors que contracten una assegurança per a garantir la seua responsabilitat mediambiental, per mitjà d'un recàrrec sobre la prima de l'assegurança mencionada.

El fons estarà destinat a prolongar la seua cobertura per a les responsabilitats assegurades en la pòlissa original, i en els seus termes, per aquells danys que hagen sigut causats per les activitats autoritzades durant el període de vigència de l'assegurança, es manifesten o es reclamen després del transcurs dels terminis de manifestació o de reclamació admesos en la pòlissa, i es reclamen en el transcurs, com a màxim, d'un nombre d'anys igual a aquell durant el qual va estar vigent la pòlissa d'assegurança, comptats des que esta va acabar i amb el límit de trenta anys.

2. Les responsabilitats del fons es correspondran en cada cas amb els imports que, segons cada tipus d'activitat, hagen sigut determinats de conformitat amb el que preveu l'article 24, i quedaran limitades, a més, a l'import total que s'hi constituïska.»

Onze. L'article 41 queda redactat de la manera següent:

«Article 41. *Iniciació del procediment.*

1. Els procediments d'exigència de la responsabilitat mediambiental regulats en esta llei s'iniciaran:

a) D'ofici per acord motivat de l'òrgan competent, bé per iniciativa pròpia, bé com a conseqüència d'una orde superior, bé a petició raonada d'uns altres òrgans, bé per mitjà de denúncia que trasllade uns fets que, a juí de l'òrgan competent, siguen suficients per a acordar-ne l'inici.

b) A sol·licitud de l'operador o de qualsevol altra persona interessada.

2. Quan la iniciació dels procediments d'exigència de responsabilitat mediambiental siga demanada per un interessat diferent de l'operador, la sol·licitud es formalitzarà per escrit i especificarà en tot cas els danys o les amenaces de danys mediambientals als efectes que preveu esta llei. La sol·licitud especificarà, així mateix i quan siga possible, els aspectes següents:

a) L'acció o l'omissió del presumpte responsable.

b) La identificació del presumpte responsable.

c) La data en què es va produir l'acció o l'omissió.

d) El lloc on s'ha produït el dany o l'amenaça de dany.

e) La relació de causalitat entre l'acció o l'omissió del presumpte responsable i el dany o l'amenaça de dany.

3. L'òrgan competent es pronunciarà sobre l'admissió de la sol·licitud d'inici del procediment d'exigència de responsabilitat mediambiental i ho comunicarà al sol·licitant en el termini de deu dies hàbils a comptar de la recepció de la sol·licitud. En els procediments que s'inicien a sol·licitud d'interessat diferent de l'operador, si l'òrgan competent comprova que la sol·licitud d'inici no inclou els elements indicats en l'apartat anterior, requerirà el sol·licitant perquè, en un termini de deu dies hàbils, hi acompanye els documents preceptius. En els casos en què no es produïska esta esmena, es considerarà que desistix de la seua sol·licitud, en els termes que

preveu l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre. Sense perjudi d'açò, l'òrgan competent podrà inadmetre la sol·licitud, mitjançant una resolució motivada, en els casos de sol·licituds que manquen manifestament de fonament o quan s'hagen desestimat quant al fons, mitjançant una resolució ferma anterior, altres sol·licituds substancialment idèntiques. Contra esta resolució d'inadmissió es podran interposar els recursos legalment procedents en via administrativa i judicial, si és el cas.»

Dotze. L'article 45.3 queda redactat de la manera següent:

«3. L'autoritat competent haurà de resoldre i notificar en el termini màxim de sis mesos. En casos científicament i tècnicament complexos, l'autoritat podrà ampliar este termini fins a tres mesos addicionals i notificar-ho als interessats. A l'efecte exclusivament de garantir el dret dels interessats a la tutela administrativa i judicial, una vegada transcorregut el termini mencionat, s'entendrà caducat el procediment iniciat d'ofici, sense perjudi de l'obligació inexcusable de l'autoritat competent de resoldre.

El termini mencionat es podrà suspendre pel temps que medie entre el requeriment a l'operador perquè presente la proposta de mesures reparadores a què es referix l'article 20.1.b) o, si és el cas, perquè l'esmene, i el compliment efectiu pel destinatari.»

Tretze. Se suprimeix la disposició addicional deu.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera.*

S'incorpora un nou paràgraf a l'apartat 1 de la disposició derogatòria única, amb la redacció següent:

«Sense perjudi d'això, la regulació continguda en els articles 4, 11, 15 i 20 sobre emplaçaments i distàncies que s'establix en el Reglament d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, no serà aplicable a les instal·lacions de tractament d'aigües, instal·lacions de depuració d'aigües residuals, instal·lacions dessalobrades i dessalinitzadores, sempre que esta qüestió haja sigut objecte d'anàlisi i correcció, si és el cas, per mitjà de les mesures procedents d'acord amb les millors tècniques disponibles, o que s'ajusten al que determine l'avaluació ambiental respecte d'això o, si és el cas, l'autorització ambiental integrada corresponent o el títol administratiu equivalent.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla Hidrològic Nacional.*

S'amplia l'annex III, «Noves actuacions d'interés general», incorporant les obres següents:

«● En la Demarcació Hidrogràfica del Duero:

– Actuacions del Pla Nacional de Qualitat de les Aigües a la província de Segòvia (Aguilafuente, Zarzuela del Monte, Prádena, Villaverde de Íscar, Ortigosa del Monte, Cabezuela, Nieva i Santa Maria la Real de Nieva).

– Actuacions del Pla Nacional de Qualitat de les Aigües a la província de Valladolid (col·lectors i estació depuradora d'aigües residuals de Castronuño, Nava del Rey, Fresno el Viejo).

– Actuacions del Pla Nacional de Qualitat de les Aigües en Los Arribes del Duero.

- Emissaris de connexió amb l'estació depuradora d'aigües residuals de Burgos (col·lector del rierol de Las Fuentes, col·lector del riu Ubierna, col·lector del riu Vena, col·lector del riu Arlazón).
- Sanejament de Segòvia (col·lectors de L'Alfoz i connexió amb San Cristóbal de Segovia).
- Ampliació de l'estació depuradora d'aigües residuals Burgos.
- Ampliació de l'estació depuradora d'aigües residuals Segòvia.
- Anell d'abastiment i depòsit d'aigua potable de Cortes (Burgos).
- En la Demarcació Hidrogràfica del Guadalquivir:
  - Millora del sistema d'abastiment en alta als municipis del consorci Plan de Écija.
- En la Demarcació Hidrogràfica de l'Ebre:
  - Abastiment de la zona central de les conques mineres des de l'embassament de Las Parras.»

Disposició final tercera. *Títols competencials.*

Esta llei té el caràcter de legislació bàsica de protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució Espanyola, excepte els apartats cinc al deu, que són legislació bàsica d'assegurances dictada a l'empara de l'article 149.1.11 de la Constitució Espanyola, i l'apartat 3, que té caràcter de legislació dictada a l'empara de les regles 18, 23 i 24 de l'article 149.1 de la Constitució Espanyola.

El termini establert en l'article 45.3 no tindrà caràcter bàsic.

Disposició final quarta. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Esta llei incorpora a l'ordenament jurídic espanyol l'article 38 de la Directiva 2013/30/UE, del Parlament i del Consell, de 12 de juny de 2013, sobre la seguretat de les operacions relatives al petroli i al gas mar endins, i que modifica la Directiva 2004/35/CE.

Disposició final quinta. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 3 de juliol de 2014.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY